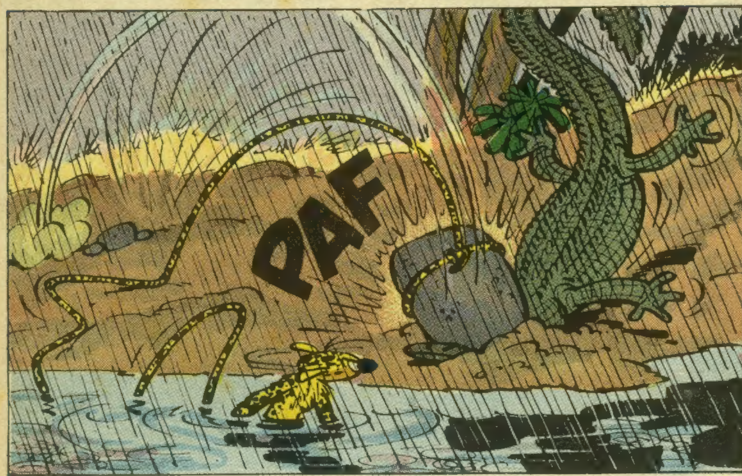
ROBBEDOES

NEEM HET ONS NIET KWALIJK!
het is NATUURLIJK een MOP van
"WIE WEET HET?"
!!

BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct. - Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 844. - 31 Mei 1956. - 28 bladz.

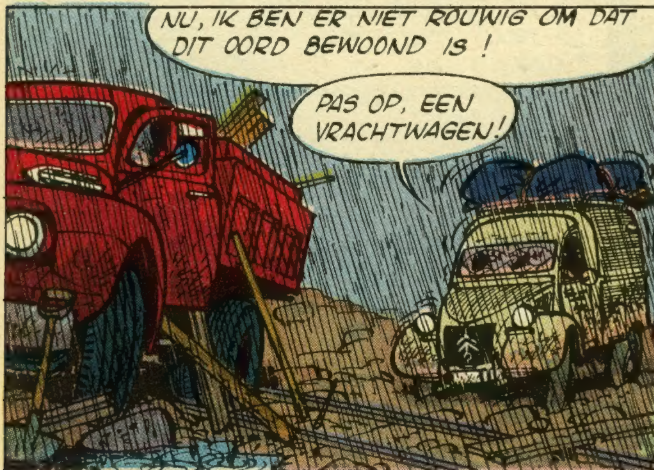

(Wordt vervolgd.)

HET PAD NAAR HET HOGE NOORDEN

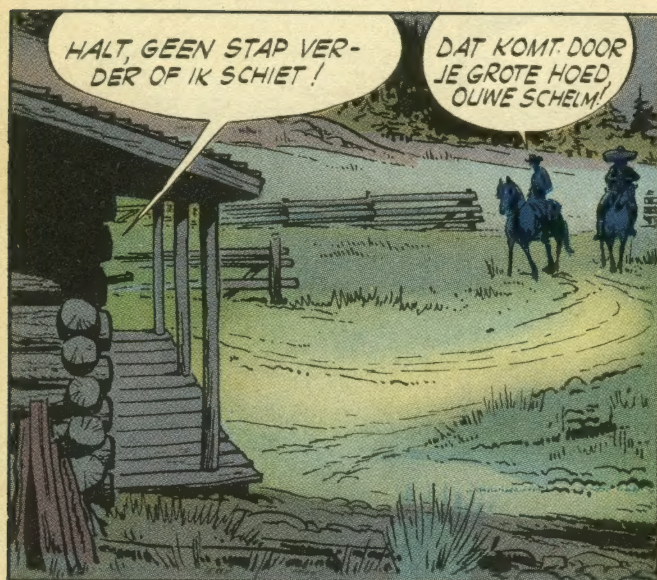

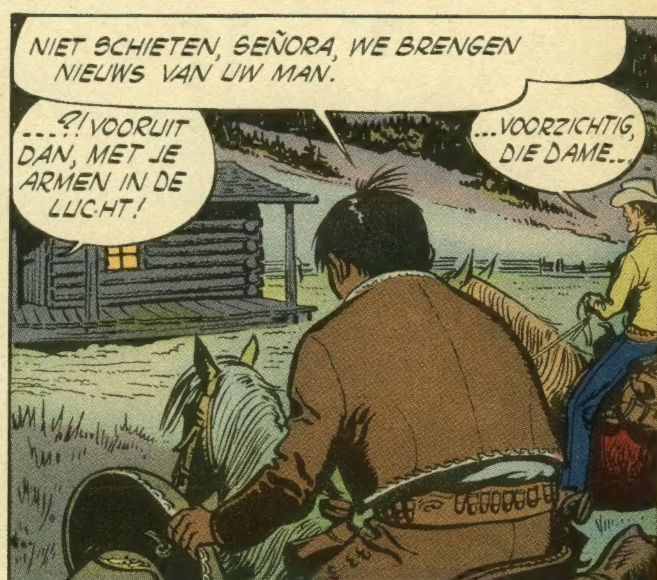

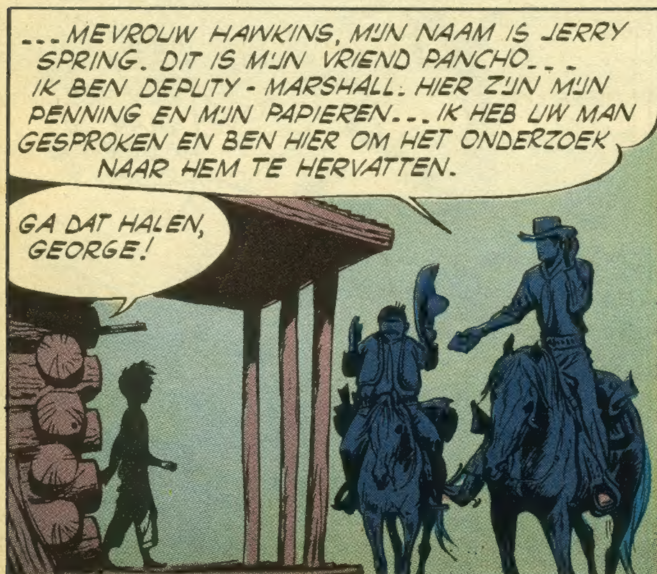
HET PAD NAAR HET HOGE NOORDEN

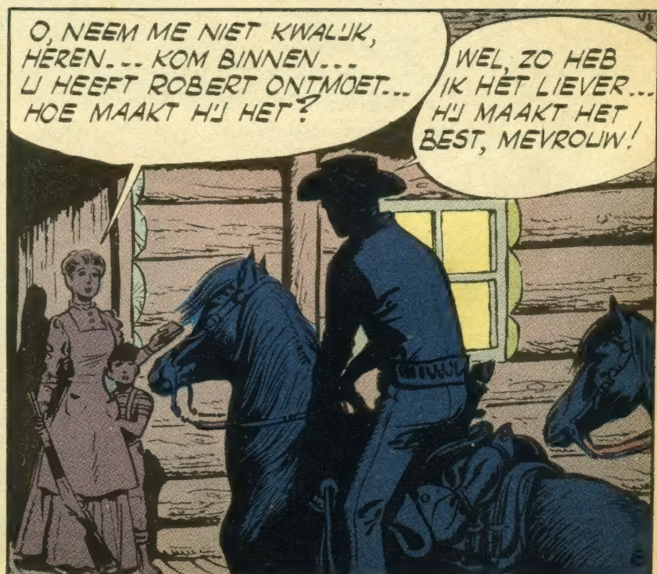

(Wordt vervolgd.)

Snuffeltje vertelt over...

De Lichtdruk

Robbedoes is weer tof vandaag ! Heerlijk spannend, mooie kleuren, fris. Hebben jullie wel eens gedacht hoe ons blad er zou uitzien zonder die frisse kleuren ? Als vanzelf dacht je toen : « Ik zou wel eens willen weten, hoe ze dat voor mekaar krijgen... »

Om te beginnen brachten we een bezoekje aan het atelier waar de clicheurs aan het werk waren.

Een van hen liet me een zinken plaat zien, waarop heel vaag iets stond afgebeeld. Het was een cliché, klaar voor de afdruk.

De atelier-chef vertelde me :

— Hier is de tekening, die we op de zinken plaat hebben vastgelegd. Zoals je ziet, een pentekening, die alleen maar uit zwarte lijnen en witte vlakken bestaat. Er zijn geen halftonen in, dus geen langzame overgangen van licht naar donker zoals op een foto... Door middel van dit fotografisch toestel maken we, op een glazen plaat, van de tekening een negatief. Je weet toch wel, wat een negatief is ?...

— Ja, mijnheer ! Alles wat wit is, is op het negatief zwart, en wat zwart is, is op het negatief wit...

— Prachtig ! Ik zal je even laten zien, hoe we het negatief maken. Hier heb je een grote doos, waarvan we de voorwand... aan de achterkant kunnen wegtrekken. Dit is een raam, waarin de lichtgevoelige plaat zit. Het raam moet deze plaat voor en na de opname tegen het licht beschermen. Je zou het een draagbare donkere kamer kunnen noemen...

Nu plaatste de man de tekening voor de lens en monteerde het raam aan de achterzijde van het toestel. Dan knipte hij een sterke lamp aan, die diende om de tekening te belichten. Daarna trok hij van buiten af de raamwand aan de binnenkant open, zodat de lichtgevoelige plaat vrijkwam en belicht werd. Dit deed hij maar heel even. Vervolgens sloot hij die raamwand weer, draaide het licht uit en vluchtte met het raam de donkere kamer in.

Nu kregen we dezelfde geschiedenis als gisteren bij de fotograaf : ontwikkelblad, afwassen, fixeerbad...

De man toonde me aan, dat helle, lichte kleuren het licht beter weerkaatsen dan donkere.

Intussen was hij met het ontwikkelen klaar gekomen en deed het licht aan. De tekening was nu heel duidelijk te zien, al waren de zwarte lijnen nu wit.

— Nu moet deze glasplaat op zink afgedrukt worden.

De man bracht me nu in een kamer, waar ook al rood licht brandde. Daar haalde hij een zinken plaat te voorschijn, die glad was als een spiegel.

— Hier heb je een gewone, gladde zinken plaat. Nu brengen we hier een laag lichtgevoelig glazuur op.

De clicheur goot heel voorzichtig het vloeibare glazuur op de plaat.

— En dan stoppen we ze in die trommel daar. Dat is een molen, waarin we de zinken plaat heel hard laten ronddraaien. Het glazuur wordt dan gelijkmatig uitgespreid en tegelijk gedroogd.

Toen de plaat na enkele minuten uit de molen kwam, was zij prachtig geëmailleerd.

— Nu, vervolgde de man, gaan we de afdruk maken. We zetten de zinken plaat onder het negatief en richten er een heel sterke lamp op. Die lamp is zo sterk, dat je beslist een bril moet opzetten. Neem de mijne maar !...

Tijdens de belichting legde Rolf mij uit :

— Wat zwart is op het negatief, laat geen licht door Wat wit is, wel. Waar het licht nu op het glazuur komt, verhardt dit glazuur...

— En dit verharde glazuur zal op de plaat blijven zitten, als we die straks onder het water afspoelen. Ik vergat je nog te vertellen, dat het glazuur heel gemakkelijk in water oplost, als je het niet door sterk licht of door hitte verhardt. Zo wordt straks het niet verharde glazuur van de plaat afgespoeld, dus alle delen, die nu onder het zwart van het negatief liggen.

Na enkele minuten belichten knipte de man de sterke lamp uit.

Hij spoelde de zinken plaat onder de kraan af. En nog kon ik niets onderscheiden...

— Ik zie ook niets. Daarom stoppen we de plaat in die blauwe kleurstof daar : methyleen-blauw. Dat blijft op al het glazuur plakken, wat nog op de plaat zit. Dit is beslist nodig, anders weten we niet of we lang genoeg hebben gespoeld.

Nu zag ik de tekening heel goed. Opnieuw spoelde hij. En daarna stopte hij de plaat in een fixeerbad om het glazuur nog meer te harden. Weer ging het zaakje in de molen om het drogen en verharden te bespoedigen.

— Is dat nu het cliché ?

— Nog niet ! Nu gaan we weer een afdeling verder, waar we de plaat in een sterk zuurbad stoppen.

— We hebben nu op de zinken plaat twee gedeelten, vertelde Rolf. Het gedeelte waar het glazuur zit, dat door het licht en het fixeerbad verhard is, en het gedeelte, waar het glazuur is afgespoeld en het zink dus bloot ligt. We dompelen de plaat in een sterk zuurbad, dat de blote gedeelten van het zink zal wegvreten en uithollen. De gedeelten, met de harde glazuurlaag bedekt, blijven ongeschonden. En dan is het cliché klaar.

» Wanneer de inktrollen van de pers over het cliché rollen, zal hierdoor alleen dat gedeelte worden beinkt, wat niet door het zuur is uitgevreten en dus ligt opgepikt. Het andere, wel uitgevreten gedeelte is hol en zal de inktrol niet raken, en dus bij het drukken het papier niet « smetten » ! Het gaat hier precies als met een gewone rubber stempel.

— Ja, zeg ik... Ik begrijp het heel goed. Maar op een tekening of foto heb je niet alleen zwart en wit ! Je vindt er nog grijs en zo !

— Heel goed opgemerkt ! zei de clicheur. Van een verstandige jongen kan je zo'n vraag verwachten ! Wat ik je nu uitlegde is de vervaardiging van een lijncliché. Zoals ik je al vertelde, zijn hier geen halftonen, geen langzame overgangen van licht naar donker. Dit is bijvoorbeeld het geval met pentekeningen. Maar bij foto's, gekleurde tekeningen of waterverfschilderijen zijn er wel halftonen ! En dus moeten wij anders te werk gaan !... We plaatsen de foto in hetzelfde fotografisch toestel als daareven de pentekening. Alleen zetten we nu tussen de lens en het raam een raster. Een raster bestaat uit twee op elkaar liggende glazen platen, waarvan de ene horizontale lijnen en de andere vertikale lijnen draagt. Zo krijg je een raam met heel kleine, vierkante hokjes. Dit raster plaatsen we dus tussen de lens en de gevoelige plaat. Tijdens de opname valt het door de foto weerkaatste licht door dit raster, waardoor die invallende lichtstraal in stralenbundeltjes wordt ontleed. Daar, waar het uiteinde van elk lichtbundeltje de gevoelige plaat treft, ontstaan kleine puntjes. Maar die puntjes zijn van verschillende grootte, naargelang de lichtsterkte van de weerkaatsing !... Die lichtsterkte hier wordt natuurlijk bepaald, door hetgeen ik je zojuist over het wit en zwart vertelde.

— Welnu, het grijs op de foto zal op het negatief witte, en op het uiteindelijk cliché dus zwarte punten van gemiddelde grootte geven. Het zwart op de foto geeft op het negatief grote zwarte punten, die op het uiteindelijk cliché dus allemaal zijn uitgehold. Die kleine witte puntjes, die je op het negatief ertussendoor ziet, komen van het raster. Bekijk in de krant maar eens een foto... Het wit is nooit helemaal wit. Je ziet er altijd heel kleine zwarte puntjes tussen (die op het negatief witte puntjes waren !). Bij het zwart op een krantenfoto, vallen de kleine witte plekjes meestal niet op, omdat door het ruwe papier de inkt is uitgelopen. Begrepen ?...

— Nu, en voor de rest gaat de bewerking precies als met een lijncliché.

— Hoe noemen ze zo'n cliché, dat met een raster is gemaakt ?...

— Een rastercliché, halftoonchliché of autotypie. Onthoud maar « rastercliché ». Dat is het gemakkelijkst.

Dat is een heel verhaal, niet ? Jullie hadden zeker niet gedacht, dat er zoveel bij kwam kijken... Tevreden **BLAUWVOET** uit **Hasselt** ? En jullie ook, beste rakkers en rakkeresjes ? Prachtig. Tot volgende week dan. Maar eerst nog een fris : Met Robbedoes vooruit en vooraan.

Jullie bovenste beste vriend,

SNUFFELTJE.

Wil je meer weten over 'n krant ? Lees dan het prachtige boekje « HOE WORDT EEN KRANT GEMAAKT ». Het verscheen in onze reeks « DE WONDERE WERELD ».

slaat de nieuwe Sprint in!

EEN PITTIG BLAD VOOR IEDER WAT **SPRINT** EEN PITTIG BLAD VOOR IEDER WAT

REPORTAGES — TEKENVERHALEN — TECHNIEK — KUNST
VERHALEN — WETENSCHAP — KNUTSELEN — HUMOR

en lest best

WIN MET SPRINT VOOR DE KOMENDE GROTE VACANTIE

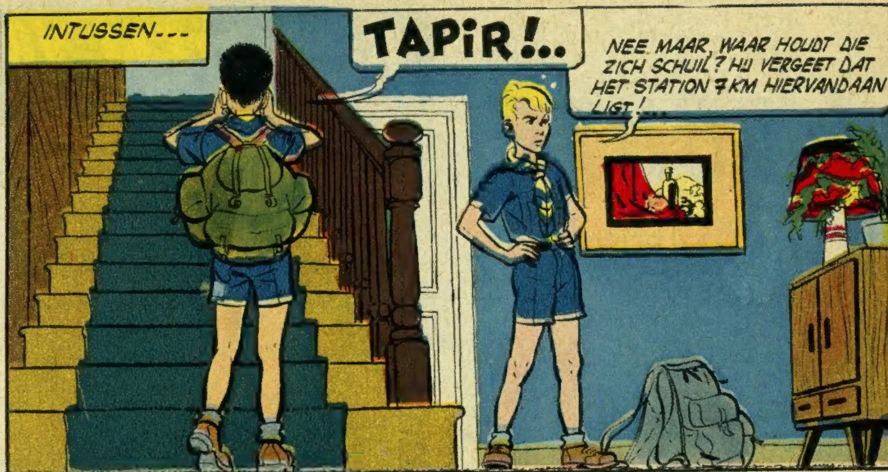
EEN GRATIS REIS OM DE WERELD

SPRINT

12 grote bladzijden in 2 en 4 kleuren

De Beverpatroelje

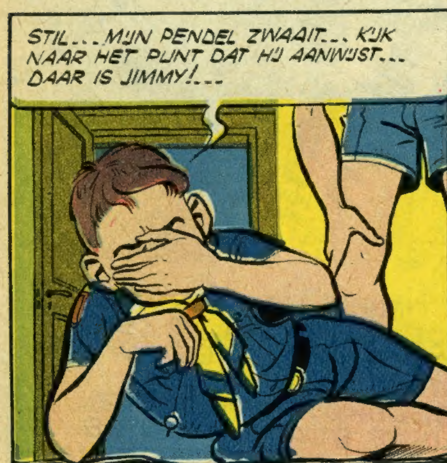
DE ONBEKENDE uit VILLA MYSTERIE

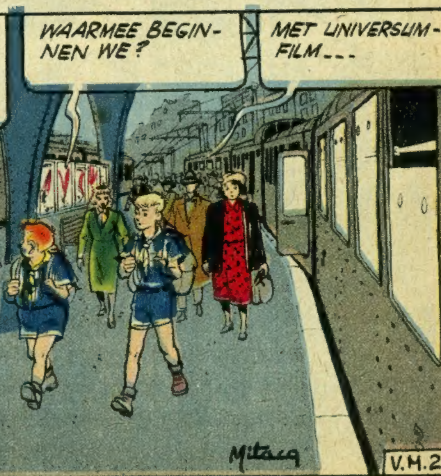

(Wordt vervolgd.)

de BONTE WERELD

KRANTEN VROEGER en THANS

IN DE TIJD DER FRANSE REVOLUTIE REZEN DE DAGBLADEN ALS PADDESTOELEN UIT DE GROND, EN NIET SLECHTS IN FRANKRIJK. VAAK DROEGEN ZE DE RAARSTE TITELS...

EEN PARIJS BLAD HEETTE: "DAGBLAD VOOR LUIERIKEN", OMDAT HET HET NIEUWS HEEL BEKNOPT GAF. EEN ANDER: "DE WARE VOLKSVRIEND DOOR EEN SANSCULOTTE DIE GOEDE MANIEREN HEEFT EN DAT OOK ZAL TONEN !...„

NAPOLEON KREEG HET EERSTE DE INVAL BUITENLANDSE VERSLAGGEVERS AAN TE STELLEN. UIT ENGELAND MOEST EEN ZEKERE FIÉVÉE HEM BRITS NIEUWS VOOR DE FRANSE PERS LEVEREN...

HET "JOURNAL DES DÉBATS, EEN ZEER DEFTIG BLAD, BEGON OMSTREEKS 1830 MET FEUILLETONS, VOLKSROMANS, TOT GROTE ERGERNIS VAN SOMMIGEN. TOCH OOGSTTE HET EEN ENORM SUCCES MET WERKEN VAN DUMAS, SUE EN HUGO. IN DIEZELFDE TIJD GEBRUIKTE HAVAS POSTDUIVEN VOOR HET OVERBRENGEN VAN NIEUWSBERICHTEN...

Hugo

Dumas

DE "TIMES", HET VERMAARDE LONDENSE DAGBLAD DAT AL ANDERHALVE EEUW BESTAAT, IS EEN DER DEGELIJKSTE, DIKSTE EN SAAISTE BLADEN VAN DE WERELD. DE VOORPAGINA STAAT VOL MET KLEINE ADVERTENTIES. HET IS DE LIEVELINGSKRANT DER DAKLOZE ZWERVERS, DIE DE GROTE BLADEN VAN DE TIMES IN DE WINTER ALS DEKENS GEBRUIKEN...

EN ZO STELDEN ONZE OVERGROOTOUDERS ZICH EEN LETTERKUNDIG JOURNALIST VOOR...

DE LIJVIGSTE KRANTEN VAN DE WERELD ZIJN WEL DE ZONDAGSBLADEN IN DE VERENIGDE STATEN. DIE TELLEN WEL 250 TOT 300 BLADZIJDEN EN WEGEN 1,5 KG... PER EXEMPLAAR !...

E. PAAPE.
D-108

WITTE WOLF

JE LEEFT NOG... DROOM IK NIET?

EN U, VADER! ALS U WIST HOE IK GELEDEN HEB...

DE VREUGDE OM DE HERENIGIN WORDT SNEL VERSTOORD...

PAS OP, WITTE WOLF! DE HARES BRULLEN. ZE GAAN ZEKER AANVALLEN!

JONGENS, KIJK DAAR! SCHAAR JULLIE OM ME HEEN!

IN KORTE WOORDEN LEGT HENRY ZIJN MAKKERS UIT WIE WOLF EN ZIJN METGEZEL ZIJN.

LIEVE JONGEN, WAAROM VIND IK JE NU PAS TERUG? DE DOOD BEDREIGT ONS.

NEE, VADER, LUISTER.

DE HARES WILLEN EEN EIND AAN HET BELEG MAKEN EN BESTOKEN HET RAVIJN MET PIJLEN.

MIK GOED! DE PIJLEN ZULLEN ZE ERUIT JAGEN.

WAT DOEN WE?

DE TUNNEL IN VLUCHTEN: DIE KENNEN DE HARES NIET.

MAAR DITMAAL HEEFT EDWARD HET MIS: RODE VLEUGEL HEEFT HET GEKREUN VAN SNELLE VOGEL GEHOORD EN HEM BEVRIJD. EDWARDS SPOREN VOLGEND ONTDEKKEN ZE DE INGANG VAN DE TUNNEL EN ROEPEN SNEL DE ANDERE KRIJGERS.

RODE VLEUGEL HOORT NIETS.

RODE VLEUGEL MOET ZWIJGEN. DE BLEEKGEZICHTEN ZULLEN ZEKER DOOR DE PIJLEN VAN ONZE BROEDERS BESTOOKT DAARUIT PROBEREN TE RAKEN.

DE ZOON DES WOUDS IS BLIJVEN STAAN.

DAN DREIGT ER GEVAAR! DE HARES HEBBEN DE DOORGANG ONTDEKT EN LIGGEN OP DE LOER.

VADER, WAAR IS MACKENZIE?

AAN DE PEACE RIVER. NIET VER WEG. MAAR HOE WAARSCHUWEN WE HEM?

OP EDWARDS GEZICHT KOMT EEN VASTBERADEN TREK.

(Wordt vervolgd.)

PIJKIJE

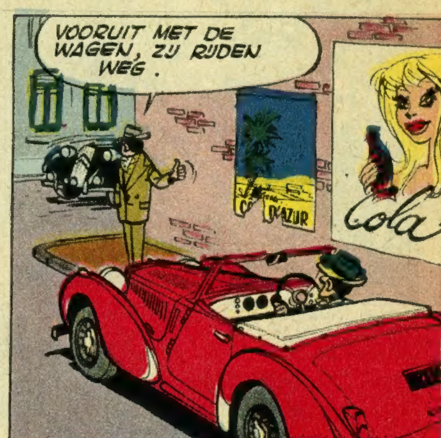
SCENARIO VAN ROSY

DE BAARD EN DE KALE

HOKUS...

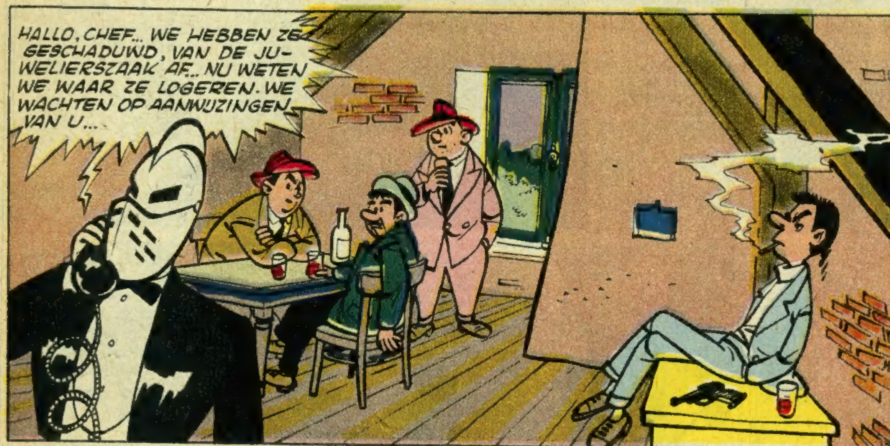

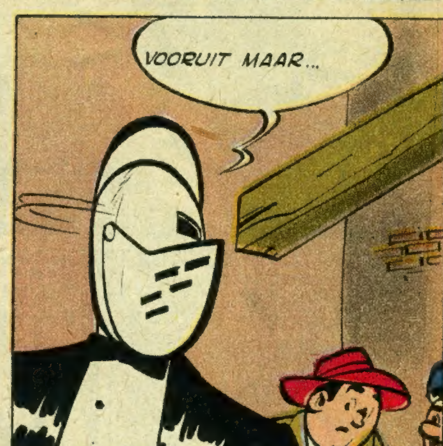

POKUS...PAS!

TEKENINGEN VAN WILL

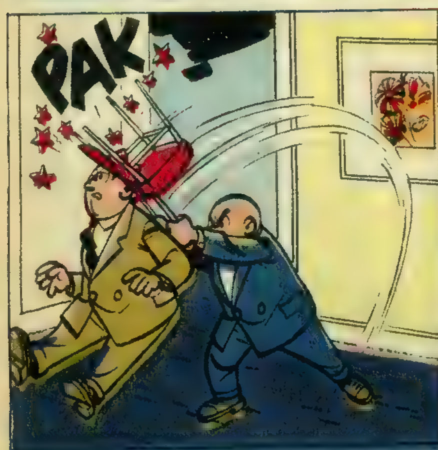

(Wordt vervolgd.)

HET
Mysterie
VAN DE
Witte God
Kim Devil

MAAR DE ACHTERVOLGERS KOMEN NADERBIJ...
DAAR IS DE RIO... DAAR ZULLEN WE OVERHEEN ZIEN TE KOMEN. DAN RAKEN ZE ONS SPOOR BIJSTER!

TE LAAT...

OP DAT OGENBLIK...
O, HOOR! GEWEERSCHOTEN!

HET KOMT DAARVANDAAN... IEMAND DIE IN NOOD VERKEERT...
VOORUIT, EROP AF!

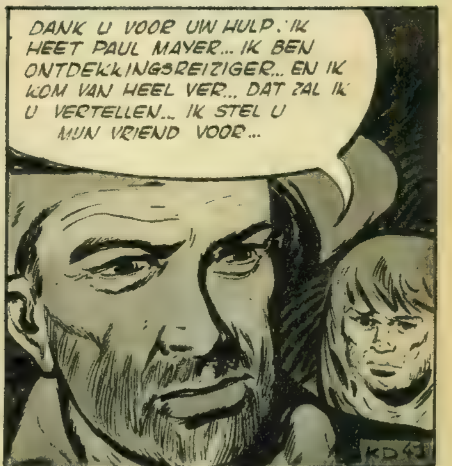

KIJK DAAR... INBOORLINGEN EN TWEE BLANKEN!
LATEN WE ZE HELPEN!

MAAK ZOVEEL MOGELIJK LAWAAI OM DIE WILDEN OP DE VLUCHT TE DRIJVEN.

ZIEZO! NU BENT U VEILIG! MAAR WAT DEED U IN DE JUNGLE?

DANK U VOOR UW HULP. IK HEET PAUL MAYER... IK BEN ONTDEKKINGSREIZIGER... EN IK KOM VAN HEEL VER... DAT ZAL IK U VERTELLEN... IK STEL U MIJN VRIEND VOOR...

(Wordt vervolgd.)

SPEUREN ONDER ZEE.

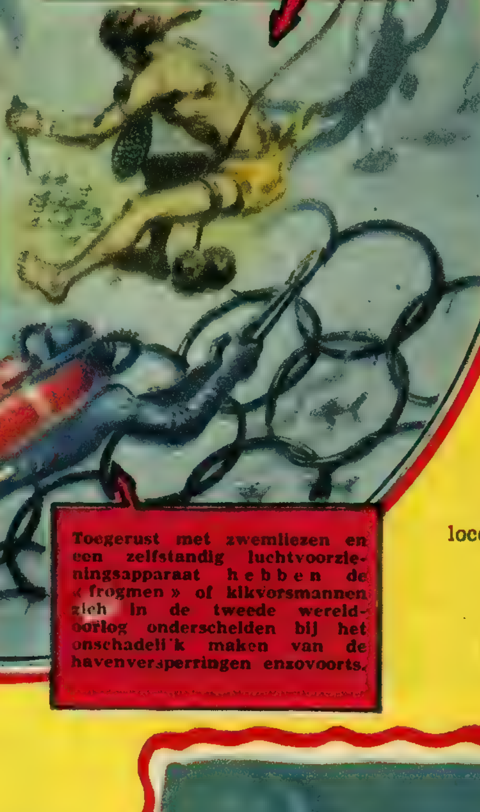

Pneumatische klok met vrije bodem. Ze is met lucht gevuld en wordt in evenwicht gehouden door middel van gewichten. De duiker staat hierin met zijn hoofd droog en kon aldus veilig op de zeebodem werken. Het is echter 'n p imitief systeem dat alleen deugt voor geringe diepten.

Een parel- of sponzenvisser moet een ijzeren gestel hebben. Hij bergt zijn buit in een zak en laat zich door een kabel leiden.

De geniale Leonardo da Vinci heeft zich ook geïnteresseerd voor diepduiken en 'n duikerpak uitgevonden. Let op de vorm van het masker en van de luchttoevoerbuizen en de afvoerbuizen.

Toegerust met zwemliezen en een zelfstandig luchtvoorzieningsapparaat hebben de « frogmen » of kikvorsmannen zich in de tweede wereldoorlog onderscheiden bij het onschadelijk maken van de havenversperringen enzovoorts.

Weinig mensen weten dat de zee eigenlijk een groot reservaat vol levende wezens is, een wereld waar het nog koud en doods is, zoals onder het aardoppervlak.

Het verkennen van de zeediepten geschied niet pas sinds onze dagen. Nee, dit dagtekent al uit oeroude tijden. Maar de mens beschikte toen nog niet over andere hudpmiddelen dan zijn longen en zijn uithoudingsvermogen. Bij het duiken naar sponzen of paarlen kon hij maar hoogstens 70 seconden onder water blijven, op enkele uitzonderlijke gevallen na. En dieper dan 15 of 20 meter kan hij niet gaan.

De geschiedenis leert ons dat de mens al gauw de duikerklok ontdekte, waarin hij droog bleef en normaal ademde als iemand boven water, met een buis en een blaasbalg (egenwoordig een pomp) de lucht ververste. Bovendien moest de klok behoorlijk in evenwicht worden gehouden, anders kantelde ze, met alle gevolgen vandien. Met dit thans vervolmaakte systeem kan men op ongeveer 12 meter diepte werken en twee uur lang, 40 meter, onder de waterspiegel blijven.

Om nog dieper af te dalen moeten we voorzorgen nemen, daar de luchtdruk met de diepte toeneemt.

In 1819 kwam de Engelsman Siebe op het idee het
men een kleine klok, zodat de man zich onder wate
niets anders dan de klassieke duikerhelm die iedere
enkel voor werken op geringe diepte dient, wordt he
dicht rubberkostuum met duikerhelm) voor langdurig
Deze uitrusting, hoe ondoordringbaar ook, sluit de lu
vormt een goede bescherming tegen de koude die m

De moderne tijd heeft nog een nieuwe onderzeeverl
vorsman. Deze heeft een geweldig voordeel : hij wor
met een schip verbonden, maar draagt twee luchtfless
deel is dat hij zich vrij kan bewegen zoals een zwemr

Voor diepere afdalingen hoeft de duiker zich niet
druk bloot te stellen. Hij kan zijn toevlucht nemen t
zien van zuurstoffl
heeft van een klein

Beneden honderd
intens en neemt n
kenningstoren », een
terdruk gewapend
mer telef
dergelijke
nen.

De laats
zoek zijn

1. De b
len kogel,
sporingsin
er een pla

2. De ba
'n zelfs
duiktoestel
diepzeever

Om je e
beeld te g
de moei
die men
tegenkomt
je weten
druk van
ter per
diepte me
toeneemt.
meter die
een mens
gewicht
locomotief : 140 ton !

SPEUREN ONDER ZEE.

Weinig mensen weten dat de zee eigenlijk een groot reservaat vol levende wezens is, een wereld waar het nog koud en doods is, zoals onder het aardoppervlak.

Het verkennen van de zeediepten geschied niet pas sinds onze dagen. Nee, dit dagtekent al uit oeroude tijden. Maar de mens beschikte toen nog niet over andere hudpmiddelen dan zijn longen en zijn uithoudingsvermogen. Bij het duiken naar sponzen of paarlen kon hij maar hoogstens 70 seconden onder water blijven, op enkele uitzonderlijke gevallen na. En dieper dan 15 of 20 meter kan hij niet gaan.

De geschiedenis leert ons dat de mens al gauw de duikerklok ontdekte, waarin hij droog bleef en normaal ademde als iemand boven water, met een buis en een blaasbalg (egenwoordig een pomp) de lucht ververste. Bovendien moest de klok behoorlijk in evenwicht worden gehouden, anders kantelde ze, met alle gevolgen vandien. Met dit thans vervolmaakte systeem kan men op ongeveer 12 meter diepte werken en twee uur lang, 40 meter, onder de waterspiegel blijven.

Om nog dieper af te dalen moeten we voorzorgen nemen, daar de luchtdruk met de diepte toeneemt.

In 1819 kwam de Engelsman Siebe op het idee het hoofd de van duiker te bedekken men een kleine klok, zodat de man zich onder water vrijer kon bewegen. Die klok is niets anders dan de klassieke duikerhelm die iedereen kent. Maar terwijl deze helm enkel voor werken op geringe diepte dient, wordt het volledige duikerpak (een waterdicht rubberkostuum met duikerhelm) voor langdurige arbeid op groter diepte gebruikt. Deze uitrusting, hoe ondoordringbaar ook, sluit de luchtdruk weliswaar niet uit, maar vormt een goede bescherming tegen de koude die met de diepte steeds groter wordt.

De moderne tijd heeft nog een nieuwe onderzeeverkenner zien « opduiken » : de kikvorsman. Deze heeft een geweldig voordeel : hij wordt niet meer door een luchtslang met een schip verbonden, maar draagt twee luchtflessen op zijn rug. Een tweede voordeel is dat hij zich vrij kan bewegen zoals een zwemmer.

Voor diepere afdalingen hoeft de duiker zich niet meer rechtstreeks aan de hoge druk bloot te stellen. Hij kan zijn toevlucht nemen tot een gepanserd duikerpak, voorzien van zuurstofflessen, welke uitrusting veel weg heeft van een kleine onderzeeër.

Beneden honderdzestig meter diepte wordt de druk intens en neemt men zijn toevlucht tot een «verkenningstoren», een holle cylinder, die tegen de waterdruk gewapend is. Van daaruit kan een waarnemer telefonisch de kranen, het dieplood en dergelijke aan de oppervlakte laten bedienen.

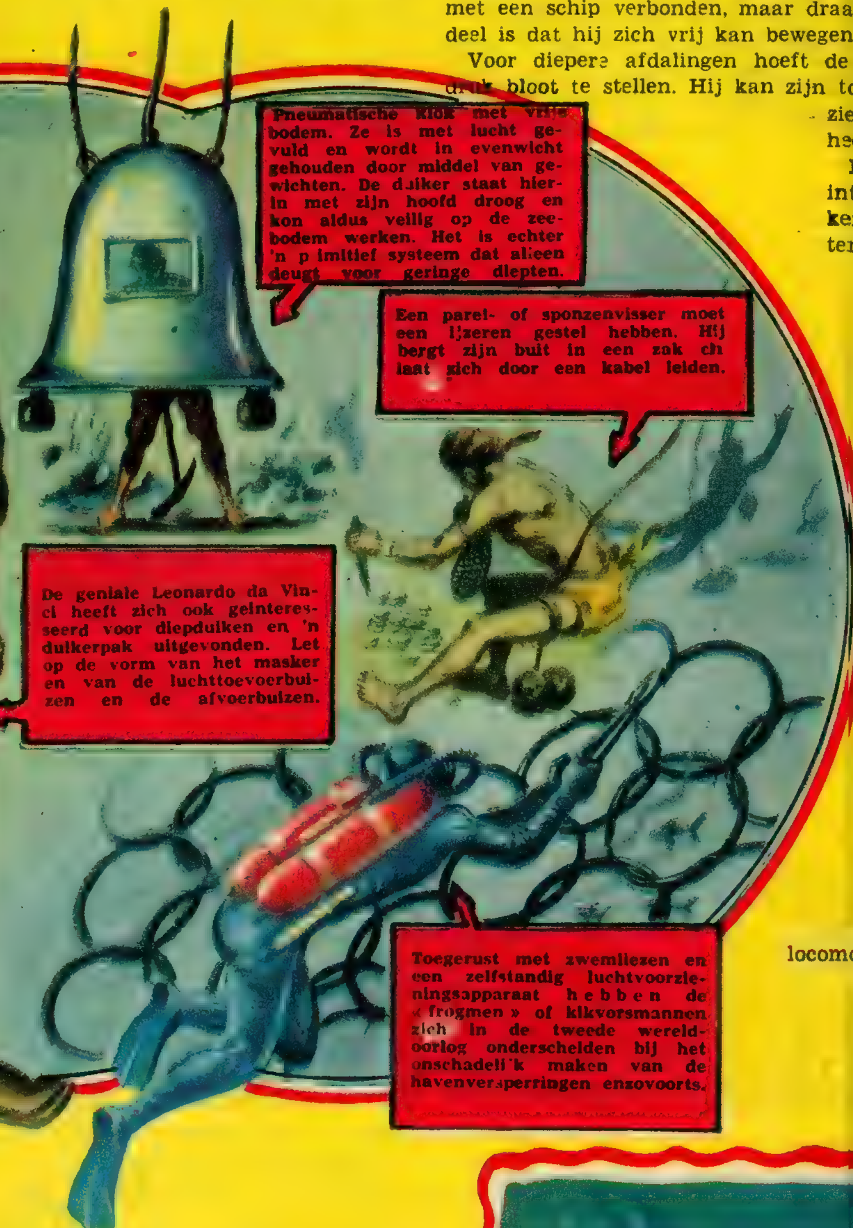
De laatste aanwinsten voor diepzee onderzoek zijn :

1. De bathysfeer, een uiterst stevige stalen kogel, voorzien van alle meet- en opsporingsinstrumenten. Twee mannen vinden er een plaats in ;

2. De bathyscaaf, 'n zelfstandig duiktoestel voor diepzeeverkenning.

Om je een denkbeeld te geven van de moeilijkheden die men hierbij tegenkomt, moet je weten dat de druk van het water per 33 cm. diepte met 400 kg. toeneemt. Op 100 meter diepte torst een mens dus het gewicht van een locomotief : 140 ton !

Duiker voorzien van een « Horse » uitrusting (zonder duikerpak, voor werk op geringe diepte en voor oefeningen).

Duiker met duikerpak en normale helm. Let op het pompwiel dat een luchtcompressor in werking brengt.

Bathyscaaf van Prof. August Piccard. Deze kan, met een vloeistof lichter dan de lucht gevuld (gezuiverde benzine), zeer diep afdalen en de zeebodem verkennen. De geleerden verwachten veel van deze nieuwe uitvinding.

Grootste diepten bereikt met de diverse duiksystemen

e op het idee het hoofd van de duiker te bedekken zich onder water vrijer kon bewegen. Die klok is erhelm die iedereen kent. Maar terwijl deze helm e dient, wordt het volledige duikerpak (een water-a) voor langdurige arbeid op groter diepte gebruikt. r ook, sluit de luchtdruk weliswaar niet uit, maar de koude die met de diepte steeds groter wordt. euwe onderzeeverkenner zien « opduiken » : de kik-oordeel : hij wordt niet meer door een luchtslang gt twee luchtflessen op zijn rug. Een tweede voor-n zoals een zwemmer.

duiker zich niet meer rechtstreeks aan de hoge oevlucht nemen tot een gepanserd duikerpak, voor-en van uurstofflessen, welke uitrusting veel weg-eeft van een kleine onderzeeër.

Beneden honderdzestig meter diepte wordt de druk tens en neemt men zijn toevlucht tot een «-ver-nningstoren », een holle cylinder, die tegen de wa-rdruk gewapend is. Van daaruit kan een waarnemer telefonisch de kranen, het dieplood en dergelijke aan de oppervlakte laten bedienen.

De laatste aanwinsten voor diepzee onderzoek zijn :

1. De bathysfeer, een uiterst stevige stalen kogel, voorzien van alle meet- en opsporingsinstrumenten. Twee mannen vinden er een plaats in ;

2. De bathyscaaf, 'n zelfstandig duiktoestel voor diepzeeverkenning.

Om je een denkbeeld te geven van de moeilijkheden die men hierbij tegenkomt, moet je weten dat de druk van het water per 33 cm. diepte met 400 kg. toeneemt. Op 100 meter diepte torst een mens dus het gewicht van een otief : 140 ton !

Duiker voorzien van een « Horse » uitrusting (zonder duikerpak, voor werk op geringe diepte en voor oefeningen).

Duiker met duikerpak en normale helm. Let op het pompwiel dat een luchtcompressor in werking brengt.

Bathyscaaf van Prof. August Piccard. Deze kan, met een vloeistof lichter dan de lucht gevuld (gezuiverde benzine), zeer diep afdalen en de zeebodem verkennen. De geleerden verwachten veel van deze nieuwe uitvinding.

Grootste diepten bereikt met de diverse duiksystemen

Parel- en sponzenvisser : 15-20 m.

Kikvorsman : 30-40 m.

Duiker met helm en duikerpak : 40-50 m.

Metalen duikerpak voor grote diepten : 300 m.

Eenpersoons verkenningstorentje : 800 m.

Bathyscaaf van O. Barton : 1730 m.

Bathyscaaf van A. Piccard 3.150 m.

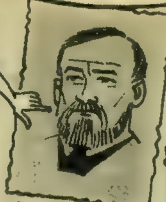
WIE WEET HET ?

IN BEIDE GROEPEN IS EEN PERSOON DIE ER NIET IN PAST!

HIJ VERSCHILT VAN DE ANDEREN OP EEN VOORNAAM PUNT!

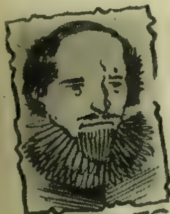
NELSON

PASTEUR

BOERHAAVE

MAURITS VAN ORANJE

WALLENSTEIN

MURAT

1

CONSCIËNCE

CURIE

JA, EN WAAROM?

KUN JE IN ELK CIRKELTJE EEN VAN DE CIJFERS VAN 1 TOT 12 ZETTEN, ZODANIG DAT ELK VAN DE PUNTEN VAN DE STER EEN SOM 13 VORMT?

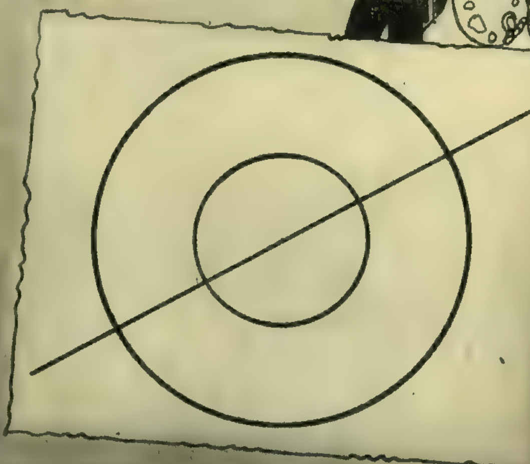
MAKKELIJK!

KUN JE DEZE FIGUUR IN EEN TREK TEKENEN, ZONDER TWEEMAAL LANGS EEN LIJN TE GAAN OF JE PUNT OP TE HEFFEN?

EEN MERKWAARDIGE PROEF

LEG EEN RUPS OF EEN WORM OP EEN ZILVEREN GELDSTUK OF PENNING. LEG HET GELDSTUK WEER OP EEN ZINKEN PLAATJE... NU ZUL JE DUIDELIJK MERKEN DAT HET DIERTJE GEËLECTRISEERD WORDT. ZODRA HET PROBEERT VAN HET ZILVERSTUK AF TE GAAN DEINST HET DADELIJK TERUG BIJ AANRAKING MET HET ZINK!

de GROTE APACHE

DE INDIANEN GAAN HET FEEST VIEREN VAN DE "MAHUTS", DE VIER HEILIGE PIJLEN, TWEE RODE ("DE BIZONPIJLEN"), DIE EEN GOEDE JACHT GEVEN EN TWEE ZWARTE ("MENSENPIJLEN") DIE DE OVERWINNING IN DE STRIJD BEZORGEN. MAAR EEN KRIJGER ONTBREEKT OP HET APPEL.

IN ZIJN TENT ZIT RODE WOLK, EEN VERWANT VAN COCHISE, STOMDRONKEN. DE AVONTURIERS HEBBEN WHISKY AAN DE INDIANEN VAN COCHISE VERKOCHT.

RODE WOLK GAAT NAAR DE PLECHTIGHEID. MAAR HIJ VERKEERT IN EEN ALCOHOLROES...

HIJ WAAGT BEVEND EEN DRIESTE BEWEGING.

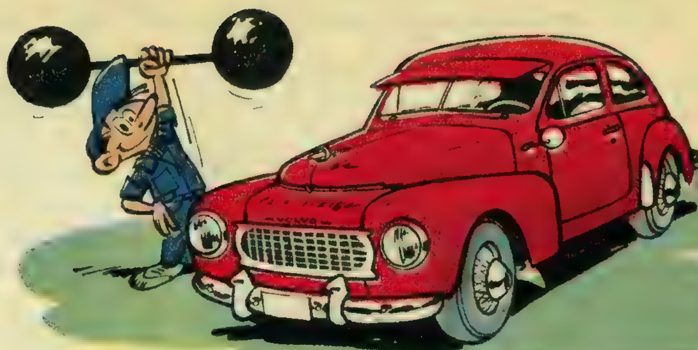
COCHISE'S WOEDE KENT GEEN GRENZEN!

(Wordt vervolgd.)

EEN ZWEEDSE TOERISTENWAGEN TYPE 70 PK.

LIGBANKEN EN ONSTUIMIGE PAARDEN!

STARTER

Alleen door het rooster voor en enkele onderdelen wijkt de VOLVO 70 PK af van het normale type. Daarom was ik al bij de start stomverbaasd: een bliksemsnelle start en het vlugge toenemen van het toerental doen eerder aan 'n sportwagen denken. De versnellingsbak met drie versnellingen wordt bestuurd door een directe, centrale handel en de voortreffelijke synchronisatie maakt het mogelijk in expres-tempo over te schakelen.

Eventjes op de 2e duwen... en zonder enige moeite klimt de snelheidsmeter tot 120 km.-u. In de 3e zit je zo en de motor zet zijn klimpartij voort. De naald schiet bijna naar de 140 uit!

« U kan zelfs 155 halen bij 6.000 toeren-min. », verzekert de autohandelaar me. Maar dat heb ik die dag niet klaargespeeld!

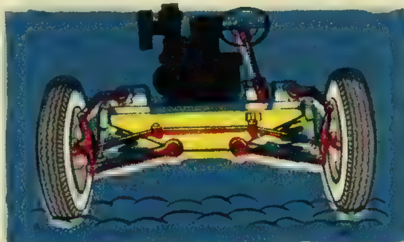
De ligging op de weg is uitmuntend en een uiterst gevoelige stuurinrichting zal alle autosportliefhebbers tevreden stellen.

Een klein foutje: bij een hoog toerental trilt de versnellingshandel lelijk. De slechte bestrating in de voorsteden onthult het gehalte van de vering: de gulden middenweg tussen slapheid en stroefheid.

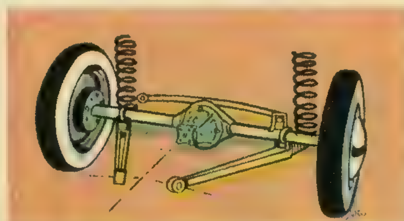
De VOLVO is een uitstekende verkeerswagen, voorzien van 'n vervolmaakte verwarming en « air-conditioning ». En bovendien zijn de banken met één slag tot bedden om te toveren, tot vreugde van alle kampeerders.

STARTER.

DE VERING KAN TEGEN EEN STOOTJE

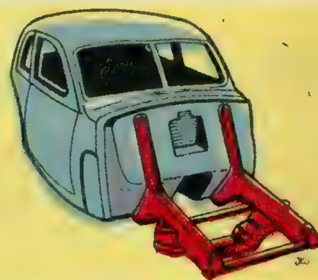

VOOR: Deze klassieke combinatie van ophanging en stuurinrichting munt uit door haar stevigheid. Schroefveren en schokbrekers werken prima.

ACHTER: Het stijve achterstuk wordt goed bestuurd door twee schuine armen en een stabiliserende dwarsstang (de schokbrekers zijn op onze tekening niet aangegeven).

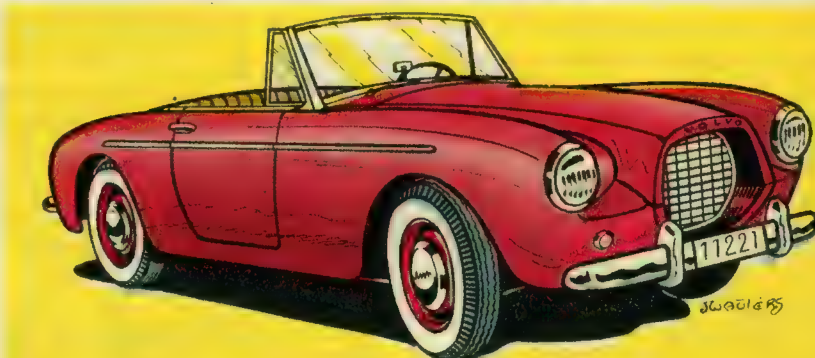
VOLVO'S TROTS: DE CARROSSERIE

Zweeds staal, 1,2 mm. dikke platen... dat is het Volvo-argument. Het koetswerk bezit een ongekende stevigheid. Het kan een opvallend hoge leeftijd bereiken. De motor en het achterstel worden gedragen door twee stevige, gesoldeerde armen en de hele constructie staat borg voor een uitmuntende ligging op de weg.

ONDER DE KAP:

DE MOTOR VAN DE VOLVO-SPORT

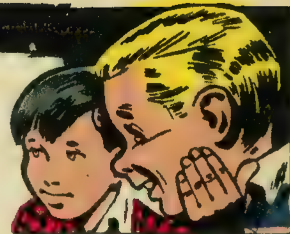

Onder de motorkap ontdek ik een echt juweeltje: de motor (zie onze tekening). Dit voortreffelijke blok heeft 4 cylinders van 1,42 liter cylinderinhoud, met kopkleppen en tuimelaars. De motor wordt gevoed door twee liggende « S. U. » carburatoren met zeer korte aanzuigleidingen en ontwikkelt 70 PK bij 6.000 toeren-minuut. Een scherm, dat door een knop op het instrumentenbord wordt bediend, regelt de koeling van de motor door de radiator min of meer te dekken. De mechanische afwerking is die van de beste sportwagens waardig en de bereikbaarheid van alle organen maakt het onderhoud tot een lust.

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

de REPORTER en de PANTSERTREIN

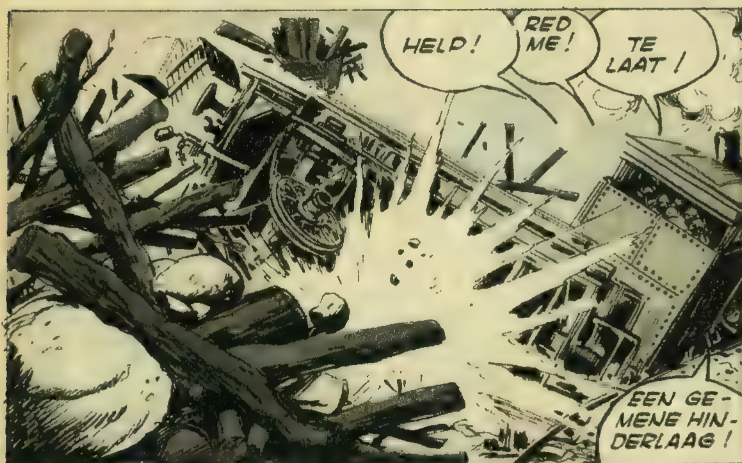

VLUG, ZE HAKKEN ONS IN DE PAN EER WIJ EEN SCHOT HEBBEN GELOST!

ALS EEN PIJL UIT DE BOOG DENDERT DE TREIN EEN HELLING AF...
ZE WETEN NIET WAT HEN TE WACHTEN STAAT!

OPEENS...
REMMEN! ZE HEBBEN DE BAAN VERSPERD!
HALT!

HELP!
RED ME!
TE LAAT!
EEN GEMENE HINDERLAAG!

IEDEREEN ERUIT!
IK ZAL ZIEN ONS UIT DE NOOD TE REDDEN...

DIE VERSLAGGEVER VAN DE "MORNING POST" KAN NOG MEER DAN EEN VULPEN VASTHOUDEN. HIJ HEEFT OP CUBA GEVOCHTEN, IN INDIË, IN DE SOEDAN, EN IS EEN GEBOREN AANVOERDER...
VORMT EEN CORDON OM DE TREIN HEEN... WE MOETEN HEM VERDEDIGEN!

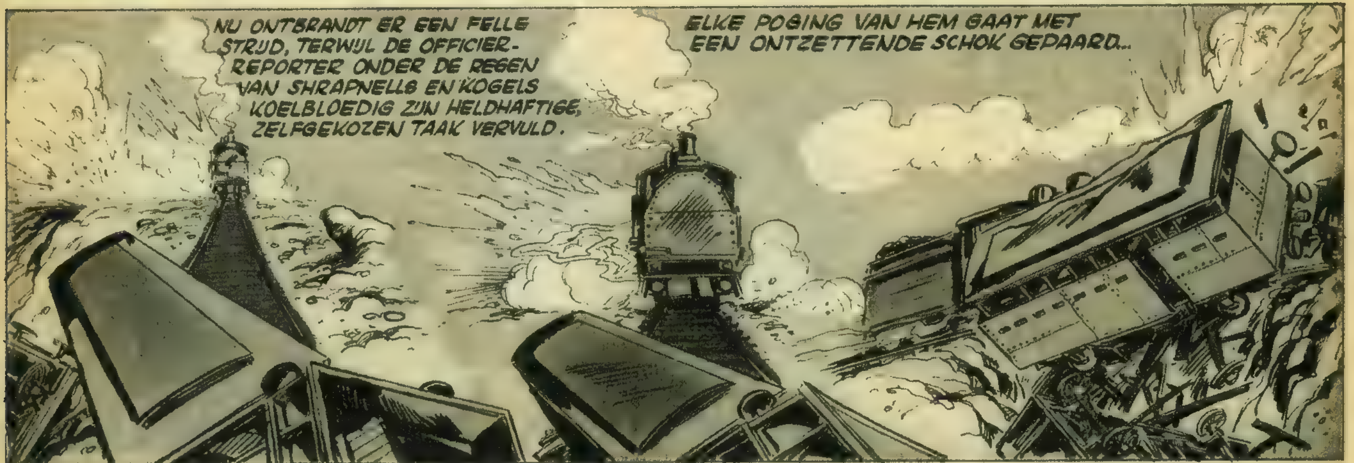

IK ZAL DE ACHTERSTE WAGENS ACHTERUIT LATEN RIJDEN. BLIJF PARAAT OM ZE VAST TE ZETTEN!

ZO GEZEGD, ZO GEDAAN...
HE, WAAR GAAT HIJ HEEN? MET ZO'N VAART! IS HIJ DOL?

F. BIELSA 1956

EEN VAN HUN MANNEN GEBRUIKT DIE LOCOMOTIEF ALS STORMRAM. HIJ TRACHT DE BAAN VRIJ TE MAKEN. ZE ZULLEN ONS ONTLOPEN!
HIER ZIJN ZE! BEREID ZE EEN WARME ONTVANGST!

KIES ELK JE MANNETJE UIT! VUREN!

NU ONTBRANDT ER EEN FELLE STRIJD, TERWIJL DE OFFICIER-REPORTER ONDER DE REGEN VAN SHRAPNELLS EN KOGELS KOELBLOEDIG ZIJN HELDHAFTIGE, ZELFGEKOZEN TAAK VERVULD.
ELKE POGING VAN HEM GAAT MET EEN ONTZETTENDE SCHOK GEPAARD...

EEN UUR LATER...
VUUR! HOUDT ZE OP EEN AFSTAND! NOG NIET GESLAAGD?
NEE, HET WAS EEN STOUT STUKJE!

BAJONET OP HET GEWEER! KLAAR VOOR DE AANVAL! WE ZULLEN ZE HET VERLIES VAN DE KAAP(1) EN NATAL(2) INPEPEREN!
WE ZULLEN HET NIET LANG UITHOUDEN!
1) IN 1806 2) IN 1845

MAAR IN EEN OPPERSTE INSPANNING...
OP TEN AANVAL! VOORWAARTS!
ZE VALLEN AAN! NU IS HET UIT!
HOERA!
HIJ IS ER DOORHEEN!
DE BAAN IS VRIJ!

WAT EEN PECH! EEN DER WAGONS IS OP DE BAAN TERUGGEVALLEN.
LAAT DAN MAAR! LEG ALLE GEWONDEN OP DE LOCOMOTIEF EN IN DE TENDER.

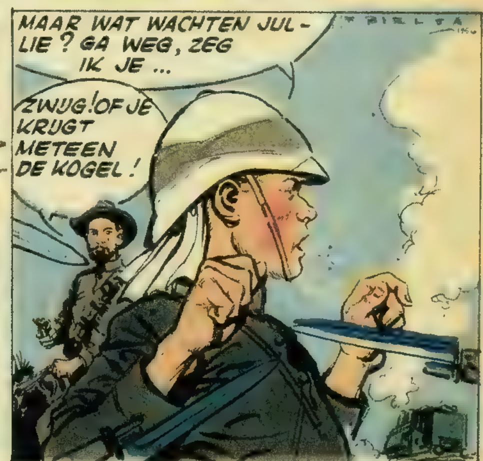

HET BEVEL WORDT UITGEVOERD TIJDENS EEN LAATSTE WANHOPIGE SCHERMUTSELING.
WE ZULLEN UW AFTOCHT DEKKEN EN DAN NAAR U TERUGTREKKEN!
GOED! IK WACHT 200. METER HIERVANDAAN!

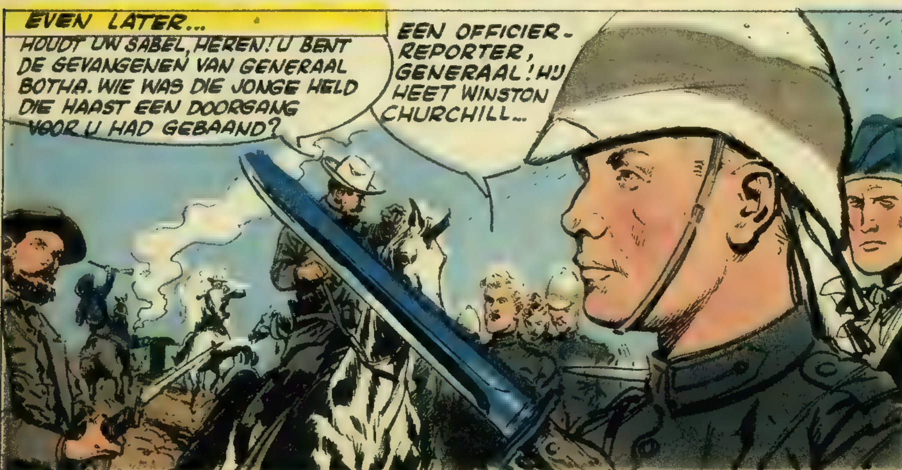

MOED HOUDEN! ZE KRIJGEN ONS TOCH NIET...
VOETJE VOOR VOETJE ACHTERUIT EN GEDURIG VUREN!

200 METER VERDER.
LET OP DE COMMANDO'S! WACHT HIER OP ONS! IK GA HUN BIJ-SPRINGEN.

MAAR INEENS...
HALT! HANDEN OMHOOG!
NOG EEN STAP EN JE BENT ER GEWEEST!

GEEF U OVER! U IS INGE-SLOTEN!
VERZET ZOU ZELF-MOORD ZIJN. GOOI JE WAPENS NEER!
JA, LATEN WE ONS LEVEN VOOR LATERE GEVECHTEN SPAREN!

MAAR WAT WACHTEN JUL-LIE? GA WEG, ZEG IK JE...
ZWIJG! OF JE KRIJGT METEEN DE KOGEL!

EVEN LATER...
HOUDT UW SABEL, HEREN! U BENT DE GEVANGENEN VAN GENERAAL BOTHA. WIE WAS DIE JONGE HELD DIE HAAST EEN DOORGANG VOOR U HAD GEBAAND?
EEN OFFICIER-REPORTER, GENERAAL! HIJ HEET WINSTON CHURCHILL...

DEZE CORRESPONDENT VAN DE "MORNING POST" WAS INDER-DAAD WINSTON CHURCHILL. MAAR ZIJN GEVANGENSCHAP DUURDE NIET LANG! EEN VOLGENDE MAAL VERTEL IK JE ZIJN VERRASSEN-DE ONTSNAPPING...
4

Onze Knollentuin

REGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Er was een visser in Hainan
Die roeide geregeld zijn sampan
Hij viste een pan
Wat schrok toen die man
Want er zat potverdorie geen steel aan !

Hallo, beste rakkers en rakkeresjes! Daar staan we weer eens een dagje in onze knollentuin. Een heerlijk zonnetje ! De knollen schieten op dat het een pret is. Daar zit die nare regen natuurlijk voor iets tussen.

— Wat een geluk dat een knol geen pan is, zucht Piet. Nu zit er tenminste een steel aan !

— Mmmj... brrr... kssj... gromt Sjarel. Dan neemt hij heel eventjes zijn onafscheidelijke pijp uit zijn mond. Een knol en een pan... hoe durf je ! Jouw verstand zit ook in je haren !

IJzerlijm. - Eigen werk van OKLAHOMA JIM uit Scherpenheuvel.

Piet pakt de pijp, en stopt ze netjes in de mopperende Sjarel-mond. Het lukt ! Sjarel sabbelt weer op zijn zuigding... en zwijgt.

— Proef deze eens ? vraagt Piet. Er zit wel geen « rom-de-rom-de-rom » in of geen ral-de-ral-deral, maar toch is het een lekker knolletje.

Sjarel knikt instemmend. Vooruit dan maar :

BIJ ZUSTERKE BEGIJN

Zusterke begijn
Zit voor 't gordijn.
Wat zou ze daar wel doen
Met zoveel fatsoen ?
Zou ze zijn aan 't spinnen ?
Of wat zou ze daar verzinnen ?
Neen, ze is aan 't naaien,
Terwijl de haan gaat kraaien,
En de boer gaat zaaien
Met de hoop daarna te maaien.
Naast haar zit een konijn,
Maar 't leeft niet, 't is van porselein.
Dit is een gedicht
Over zusterke begijn, mijn nicht.

Eigen werk van **VAN STEE** uit **St. Niklaas.**

Je hebt maar één fout gemaakt, beste rakker. Deze knol is geen gedicht. Akkoord, het rijmt, en het is grappig. Maar daarom is het rijmelarij. Piet heeft het al gezegd, er zit geen « rom-de-rom-de-rom » in. Geen rhythme, snap je ? En geen « poësie ». Dat rhythme is eenvoudig genoeg, flink oefenen maar.

NU IS DE LENTE IN HET LAND

Het was een mooie dag in April. De eerste zonnestralen ontwaakten en deden hun intrede in het land. De bloemen maakten stilaan hun luikjes los en genoten van het opkomende zonnetje. De vogels kwetterden lustig dat horen en zien verging. Alles kwam in leven. Ook het bos ontwaakte. Hier en daar hingen nog fonkelende dauwdruppeltjes, maar ze stegen al kronkelend op naar de gouden zon. Door de jonge groene blaadjes danst het zonnelicht en tekent op de grond de gekste schimmen. Het jonge, groene lover komt piepen van achter de bomen. In de weide dartelt het uitgelaten vee rond en rolt zich hals over kop in het malse gras. Op de fruitbomen zie je ook al de botten van de bloemen. Ook bij de mensen wordt alles vernieuwd

Eigen werk van **Lena GIJSELS.**

Best rakkeresje, jij hebt « het ». Nee, het is nog lang niet volmaakt. Je kan er zelf nog een massa aan verbeteren. Lees het nog eens rustig over, en zie goed of je het niet anders kan zeggen, met je eigen woorden. Maar je kan uit je doppen kijken en de schoonheid zien, en dat is al heel veel !

Weet je van wie « die knol » hier is ? Van niemand anders dan van onze Kapitein **LUGANO** uit **Menen.**

— Wat ? Heeft kapitein Lugano zich een ongeluk geschreven ? stottert P. K. verschrikt.

— Wel nee, P. K. Het is 'n opstel-knol, die zo heet. Luister maar. Sjarel...

HET ONGELUK

't Was op een stikhete Augustusdag, enkele jaren geleden. De zon flikkerde aan de blauwe hemel en ik en mijn 7-jarig neefje Jean-Pierre lieten een papieren vliegtuig op. Eensklaps zei de jongen mij :

— Wil je hier even wachten, ik heb thuis ook een vlieger en ga hem halen.

— Goed, mompelde ik, maar pas op hé voor de auto's.

Het ventje rende naar huis. Ik floot lustig een deuntje. Enkele minuten later zag ik hem reeds komen aanhollen. Ik lachte hem van ver toe. Maar plotseling

Een gloednieuwe Ford raasde op hem af, juist toen hij zonder kijken de straat overstak. Ik wilde roepen maar m'n stem stokte in mijn keel. Een doffe bons en een gehuil van remmen en dan niets meer.

Zo vlug mijn bevende benen mij dragen konden liep ik er naartoe en bemerkte het bloedend gezichtje, dat pijnlijk verwrongen, onherkenbaar was geworden De voorlichten hadden de schedel verbrijzeld en mijn makkertje was op slag gedood. Het was verschrikkelijk te zien en ik begon erg te huilen. Ondertussen waren enige lieden toegestroomd terwijl de lijkbleke chauffeur met bevende stem hakkelde :

— 't Was verschrikkelijk. Hij stak zonder kijken de straat over en ik kon niet vlug genoeg remmen.

Ik draafde nu als een waanzinnige naar huis om er het vreselijk ongeluk te melden. Het was een zware slag voor de ouders van het arme ventje. Enkele ogenblikken geleden blaakte hij nog van gezondheid en levenslust en nu werd het zo ruw aan zijn ouders ontrukt.

Twee dagen later moest ik getuigen bij de politie, hoe het ongeluk zich had voorgedaan.

Nooit of nooit zal ik die vreselijke dag vergeten en vaak denk ik er nog ontroerd aan terug.

Beste rakkers en rakkeresjes, let steeds goed op wanneer je de straat oversteekt !

Eigen werk van **Kapitein LUGANO** uit Menen.

Kijk eens, kapiteintje, dat is niet kwaad. Je hebt waarschijnlijk een ongeluk meegemaakt en heb je ons willen vertellen. Waarschijnlijk heeft dat 'n diepe indruk op je achtergelaten, al zal je dat niet één twee, drie bekennen. Daarom is dat opstel van je ook niet zoals gewoonlijk. Je wilt als je dat ongeluk vertelt goed laten uitkomen wat een verschrikkelijk iets het is geweest. En daarom ben je « een andere taal gaan gebruiken ». Je bent wat ze in Holland noemen « deftig gaan doen ».

Eigen werk van LUCKY LUKE uit Buizingen.

Daarom klinkt het op sommige plaatsen te overdreven. Een voorbeeld : « Het jongetje dat even van tevoren nog blakend van gezondheid was, werd weg van zijn ouders weggerukt. » Zou je dat ook zo verteld hebben ?

Soms wordt de indruk op de lezers veel groter, als je zo een ramp heel gewoon vertelt. Ik heb eens een film gezien en op het ogenblik dat de hoofdpersoon doodgeschoten wordt en in elkaar zakt, begint er een draaimolen te spelen. Weet je, dat vergeet ik nooit. Natuurlijk, zul je me antwoorden, maar een film is geen opstel. Gelijk heb je. Vergeet alleen niet,

Eigen werk van ROGER POPEYE ??? ?

dat je datzelfde effect ook met « woorden » kunt bereiken. In elk geval, stuur ons nog eens zo'n opstel. Het is goed, maar je kunt nog veel en veel beter, dat is aan alles te merken. Er zijn er niet veel die zo schrijven als jij, m'n beste kapitein ! Afgesproken ?

Het is al een hele tijd geleden, dat we geen lachknollen in de knollentuin geplant hebben. Ik heb er hier twee. Luister.

Een kwajongen wil van een tram stappen die recht voor een grote plas stopt.

Kwajongen. — Denk je dat ik in die plas ga stappen ?

Trambestuurder. — En denk je nu dat ik ga wachten tot die plas opgedroogd is alvorens verder te rijden !

Wat is klein in Brugge en groot in Gent ? (De letter G.)

Welke vogels leggen geen eieren ? (Geluksvogels.)

Naverteld door **VEULEN** uit Hemiksem.

En onze van Sté uit Sint Niklaas vertelde ons het volgende :

Wacht, zei een gek, ik ga eens slim zijn. Hij nam een verfkwast en wreef zijn hele gezicht vol en wandelde daarop naar buiten. Daar kwam zijn buurman Kwabbernoot aan en riep :

— Slimmeling, wat heb je nu gedaan ?

— Zie je wel, zei de gek, dat ik slim ben !

Eigen werk van **Van Sté**, uit St. Niklaas.

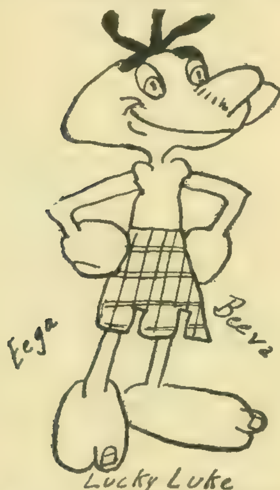
Allemaal uitgelachen ?

Wat is er nu met Sjarel ? Die arme kerel heeft tranen in de ogen ! Hij slikt zijn ouwe pijp bijna in van ontroering.

— Planten ! zegt hij. En ja, het is de moeite waard !

HET MARSEPEINEN AAPJE

In het vrolijke kermisgewoel stapt een

Eigen werk van **LUCKY LUKE** uit Buizingen.

kleine jongen, een duim hoog. In zijn rechterknuistje knelt hij een geldstuk. Met de ellebogen wringt en dringt hij door de menigte, recht op de suikergoed-tent af.

Wat is de kraam hoog ! Veel te hoog voor een kleine jongen ! Hij reikt op de teentjes, z'n handjes nemen de rand van de kraam vast en met grote ogen kijkt hij de hele schat snoepgoed over. Als hij groot en rijk was zou hij vast alles kopen, maar hij is klein en heeft maar vijf centen

De noga is verleidelijk en er staan verrukkelijke prentjes op. Vorsend bekijkt hij de hopen lekkernij : Drop, likstokken en gom « Hm » stroopappels mooie ronde, rode, van stroop klevende appels, met een stokje er in. Je zou er zo in bijten !

Opeens, ja, daar heeft hij het gevonden ! Het marsepeinen aapje met het vrolijk gekleurde rokje. Het lijkt wel of het diertje het jongetje toelacht. Met zijn vingertje wijst hij er naar.

— Juffrouw, dat daar ! Zijn oogjes glanzen. Hij verheugt zich op voorhand.

— Tien centen, jongeman, zegt de juffrouw. De kleine jongen schrikt. Zijn lipje trilt en er komen twee dikke tranen in zijn oogjes.

Moeizaam slikt hij de prop in zijn keel door. Even staat hij, besluiteloos. Met zijn vuistje veegt hij de lastige traantjes weg.

— Juffrouw, zegt hij zacht, ik... u... wil...

— Nou, komt er nog wat ? De vrouw wordt ongeduldig.

— Wilt u het... — hij slikt even — het aapje... bewaren... tot volgend jaar ?... Dan krijg ik weer vijf centen !

Het gezichtje met de vuile wangen kijkt verwachtend naar de juffrouw op. Maar als ze begint te lachen holt hij, met zijn vijf centen in zijn handje, weg. Een kleine, verdrietige jongen tussen vrolijk kermisgewoel...

Eigen werk van **WISKE** uit Mechelen.

Proficiat **Wiske**. Het is prachtig ! Zulke knollen lusten we nog !

Was me dat een knol... Onze tuin staat meteen vol. Maar deze keer moppert Sjarel niet. Die laatste knol was te mooi !

Nu nog hééééél vlug onze **ERELIJST** :

RODE ZIGEUNER uit Valkenburg stuurde een prachtknol, maar véééél te groot, beste rakker ! **BLAUWE MAAN** uit **Edegem**, knolde een hele serie moppen. **DAAN DE DURVER** kweekte enkele mooie tekenknollen. Jammer beste Daan, maar een knol moet beslist in Oost Indische inkt getekend zijn. Eveneens uit **Maaseik** kwam een karrevracht knollen van **ERNSTIGE LACHER**.

Maar nu begint Sjarel toch sip te kijken. Dus nog vlug een knolletuinvuist van jullie trouwe

SNUFFEL.

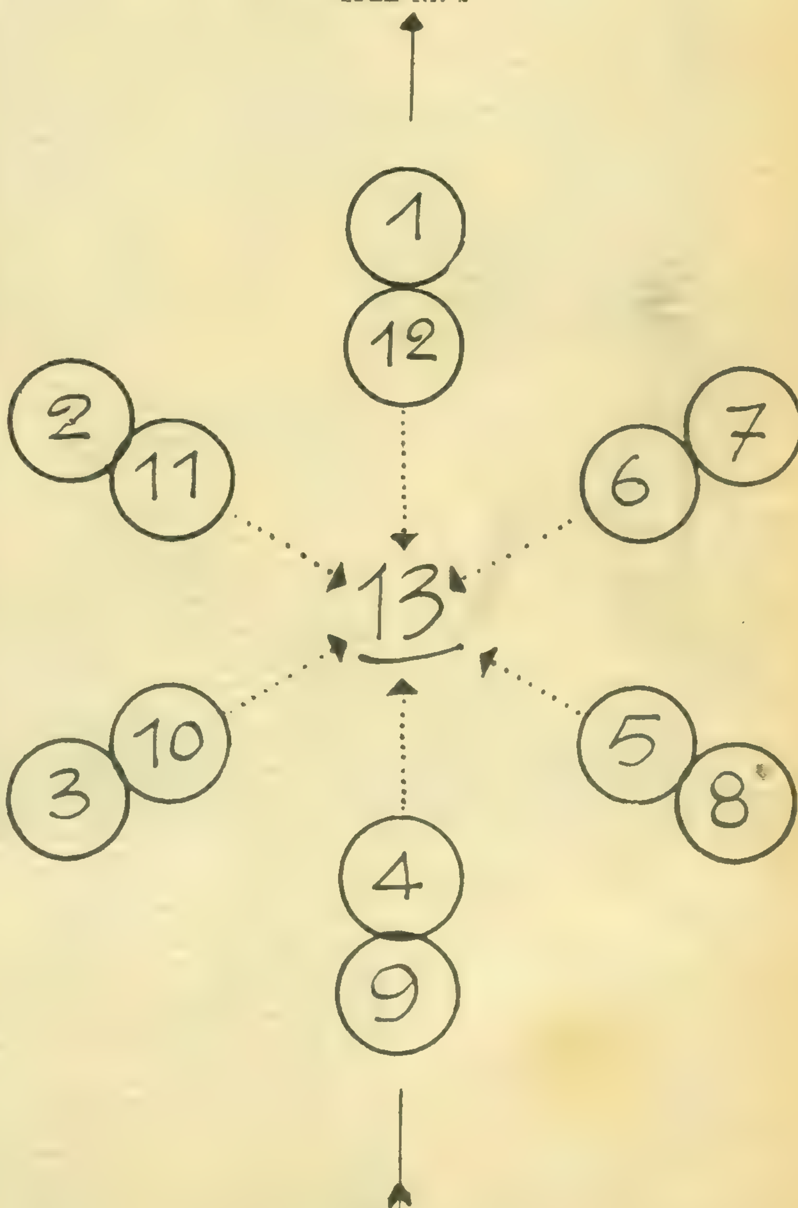
WIE WEET HET ?

Oplossingen van de spelen van bladz. 16

SPEL Nr. 1

Linkergroep : Nelson (admiraal) tussen veldheren. Rechtergroep : Conscience (onder geleerden).

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 4

Tegen die tijd is hij al van honger omgekomen.

BUCK DANNY
TEGEN
LADY X

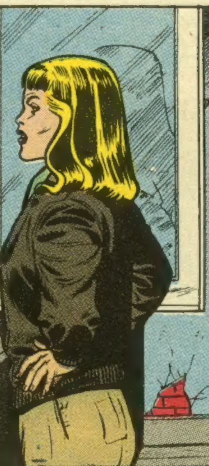

KIJK DAAR EENS!
?!!? JA!... EEN HELI-COPTER! EN WAT ZOU DAT?...

WAT DAT ZOU ?!... DIE BESCHRIJFT AL VOOR DE TIENDE KEER DEZELFDE CIRKEL. HIJ DRAAIT EEN FLINK EIND VAN DE BARAK ROND. VIND JIJ DAT NORMAAL?
MEEN JE DAT HEUS?

DROMMELS! VERKLAART DAT SOMS DANNY'S VREEMDE HOUDING?... ZOU HIJ DE AANDACHT VAN DE PILOTEN HEBBEN GETROKKEN? DAAR WIL IK HET FIJNE VAN WETEN!

INTUSSEN...
VOORUIT!... AAN DE SLAG!... LADY X KOMT PAS OP HET NOODLOTTIGE OGENBLIK TERUG. IK ZAL DIE ROMMEL TEGEN DE DEUR OPSTAPELEN.

ALS HET ZOVER IS, STEEK IK ER DE BRAND IN. DAT IS HET SEIN VOOR DE JONGENS, ALS ZE MIJN BOODSCHAP ONTVANGEN HEBBEN. EN VOOREERST VORMT HET VUUR EEN VERSPERRING TUSSEN MIJ EN MIJN VIJANDEN.

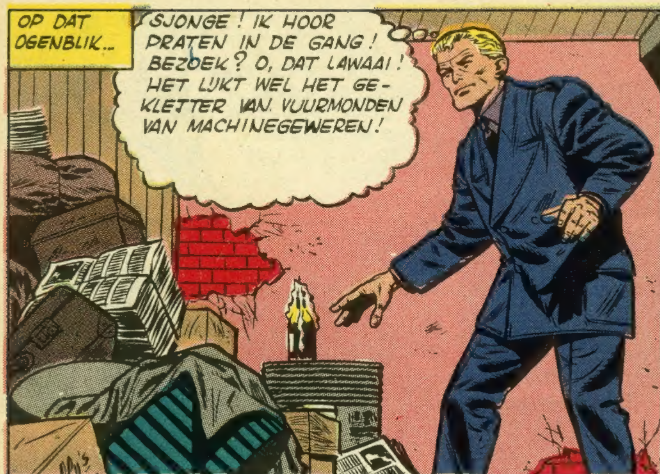

MAAR OP DAT MOMENT...
GEEN TWIJFEL AAN! JE HEBT GELIJK. DIE HELICOPTER DRAAIT OM ONS HEEN, MAAR KOMT OOK NIET NADERBIJ. DAT KAN ENKEL OM ONS BEGONNEN ZIJN. VERDRAAID, DAT VOORSPELT NIET VEEL GOEDS!
DAT IS DE POLITIE, MYLADY!... STELLIG! WE MOETEN WEG!

WACHT EVEN, PEPE!... EERST NOG EEN APPELTJE SCHILLEN MET KOLONEL DANNY!

MAAR DE POLITIE KAN ONS ELK OGENBLIK OP HET LIJF VALLEN...
HET DRINGT NIET. DIE KIST SCHIJNT OP IETS TE WACHTEN. EEN SEIN, MISSCHIEN!

MAAK ALLES KLAAR VOOR EEN SNELLE AFTOCHT! LAAT DE LONT IN DE SPRINGLADINGEN STEKEN!... STUUR SLUMMY EN JOE HIERHEEN. WE RUIMEN DE ZAAK NOG GAUW EVEN OP!

ENKELE TELLEN LATER...
ALLES IS KLAAR, MYLADY!... ZODRA WE WEG ZIJN VLIEGT DE KEET IN BRAND EN IN DE LUCHT.
PRACHTIG!... KLAAR, GENTLEMEN? DICK, DOE DE DEUR VAN KOLONEL DANNY'S KAMER OPEN!
NIET ROUWIG DAT U ER IS, MYLADY! DIE MAAKT DAAR EEN LEVEN! 'T LIJKT WEL OF HIJ AAN 'T VERHUIZEN IS!
HA! HA! HA! GOED GEZEGD! WIJ VERHUIZEN HEM!!!
LX.27

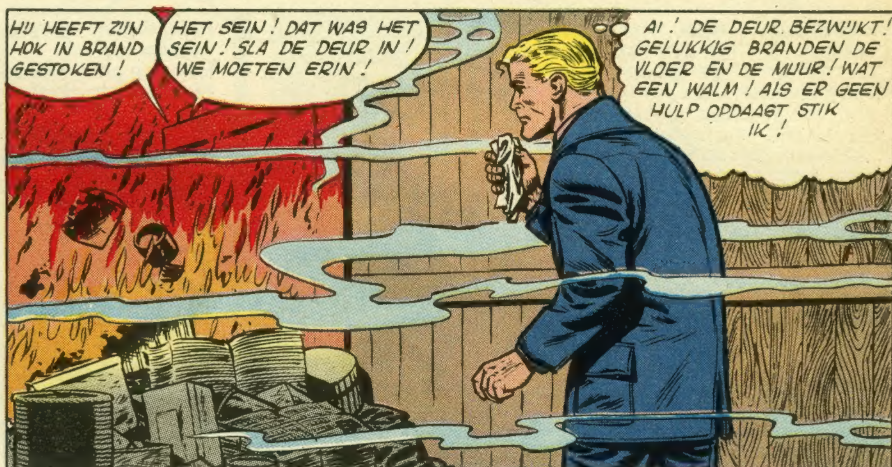

(Wordt vervolgd.)

BLAUWVOETEN OP HET OORLOGSPAD

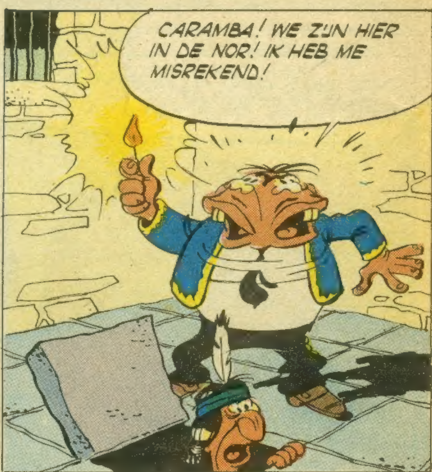

(Wordt vervolgd)